

Βρυξέλλες, 10 Δεκεμβρίου 2019
(OR. en)

14915/19

Διοργανικοί φάκελοι:
2018/0176(CNS)
2018/0181(CNS)

FISC 488
ECOFIN 1122

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΗΜΕΙΟΥ «I/A»

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 13634/19 FISC 420 ECOFIN 958

Θέμα: Ειδικοί φόροι κατανάλωσης
α) Σχέδιο ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση του γενικού καθεστώτος των ειδικών φόρων κατανάλωσης (αναδιατύπωση)
β) Σχέδιο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 389/2012 για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης, όσον αφορά το περιεχόμενο των ηλεκτρονικών μητρώων
– Έγκριση

1. Στις 25 Μαΐου 2018, η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για τη θέσπιση του γενικού καθεστώτος των ειδικών φόρων κατανάλωσης¹. Η πρόταση συνοδεύτηκε από την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 389/2012 για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης, όσον αφορά το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού μητρώου².
2. Σκοπός των προτάσεων είναι η ευθυγράμμιση των καθεστώτων ειδικού φόρου κατανάλωσης και των τελωνειακών καθεστώτων, η βελτίωση της σαφήνειας των ενδοενωσιακών διακινήσεων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που έχουν τεθεί σε ανάλωση και η μείωση του διοικητικού και νομικού φόρτου για τις μικρές επιχειρήσεις. Οι προτάσεις περιέχουν διάφορα μέτρα με σκοπό τον εξορθολογισμό και την απλούστευση των διαδικασιών που καλύπτουν την αλληλεπίδραση μεταξύ εισαγωγών και εξαγωγών για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, την αλληλεπίδραση μεταξύ επιχειρήσεων και εξαιρετικές περιπτώσεις.

¹ 9571/18 FISC 239 ECOFIN 547 IA 165 + ADD 1-3

² 9568/18 FISC 237 ECOFIN 544

3. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 17 Οκτωβρίου 2018³. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε σχετικά με τις προτάσεις οδηγίας του Συμβουλίου και κανονισμού του Συμβουλίου, στις 27 Μαρτίου 2019⁴ και στις 3 Οκτωβρίου 2018⁵ αντίστοιχα.
4. Το Συμβούλιο (ECOFIN) κατέληξε σε πολιτική συμφωνία για την πρόταση στις 8 Νοεμβρίου 2019.
5. Η Επιτροπή προέβη σε δήλωση, η οποία παρατίθεται στο παράρτημα, προς καταχώριση στα πρακτικά του Συμβουλίου.
6. Καλείται, συνεπώς, η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων να εισηγηθεί στο Συμβούλιο:
 - να εγκρίνει στα σημεία «Α» της ημερήσιας διάταξης προσεχούς του συνόδου, το σχέδιο **οδηγίας του Συμβουλίου για τη θέσπιση του γενικού καθεστώτος των ειδικών φόρων κατανάλωσης**, όπως διατυπώθηκε οριστικά από τους γλωσσομαθείς νομικούς και περιέχεται στο έγγρ. 14107/19 FISC 442 ECOFIN 1003 και το σχέδιο **κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 389/2012 για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης, όσον αφορά το περιεχόμενο των ηλεκτρονικών μητρώων**, όπως διατυπώθηκε οριστικά από τους γλωσσομαθείς νομικούς και περιέχεται στο έγγρ. 14108/19 FISC 443 ECOFIN 1004, και
 - να συμφωνήσει να δημοσιευθούν οι ανωτέρω νομοθετικές πράξεις στην Επίσημη Εφημερίδα.

³ EE C 62 της 5.2.2019, σ. 108

⁴ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2019-0296_EL.html?redirect

⁵ http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0368_EL.html?redirect

Δήλωση της Επιτροπής για την εφαρμογή του άρθρου 32 της οδηγίας 2008/118

«Η Επιτροπή υπενθυμίζει τη σημασία της διασφάλισης της ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων, διασφαλίζοντας παράλληλα την προστασία της δημόσιας υγείας. Για να εξασφαλιστεί αυτή η ισορροπία, είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστούν οι υφιστάμενοι κανόνες και οι υφιστάμενες διατάξεις του άρθρου 32.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει καταρχάς ότι, σύμφωνα με το άρθρο 34 της ΣΛΕΕ, απαγορεύονται οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών μεταξύ των κρατών μελών και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να υπάρχουν όρια καταρχήν ως προς το τι μπορούν να αγοράζουν και να φέρουν μαζί τους οι ιδιώτες όταν ταξιδεύουν μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, εφόσον τα προϊόντα που αγοράζονται προορίζονται για ίδια χρήση και όχι για μεταπώληση. Οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης θα περιλαμβάνονται στην τιμή των προϊόντων στο κράτος μέλος αγοράς και δεν μπορεί να οφείλεται περαιτέρω πληρωμή φόρων σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος.

Ωστόσο, ισχύουν ειδικοί κανόνες στην περίπτωση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, όπως τα αλκοολούχα ποτά και τα προϊόντα καπνού. Εάν ένας ιδιώτης αγοράσει τα προϊόντα αυτά σε ένα κράτος μέλος και τα μεταφέρει σε άλλο κράτος μέλος, η αρχή σύμφωνα με την οποία δεν πρέπει να καταβάλλεται ειδικός φόρος κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού ισχύει μόνο εφόσον ο ταξιδεύων μεταφέρει τα ίδια τα προϊόντα και τα προϊόντα αυτά προορίζονται για ίδια χρήση.

Για να προσδιοριστεί κατά πόσον τα προϊόντα αυτά προορίζονται για ίδια χρήση του ταξιδεύοντος, το άρθρο 32 παράγραφος 3 απαριθμεί ορισμένα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κράτη μέλη. Ο όρος «ίδια χρήση» σημαίνει ότι ο ταξιδεύων έχει στην κατοχή του τα προϊόντα για ιδιωτικούς σκοπούς. Αυτό δεν περιλαμβάνει τυχόν δώρα σε άλλους ανθρώπους ή προϊόντα που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για εμπορικούς σκοπούς.

Σε ό,τι αφορά την ποσότητα των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, το άρθρο 32 παράγραφος 3 ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ενδεικτικά ποσοτικά επίπεδα, ως μια μορφή στοιχείων για να διαπιστωθεί ο τρόπος χρήσης των προϊόντων. Οι ποσότητες των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων κάτω από τα ενδεικτικά ποσοτικά επίπεδα μπορεί να θεωρηθεί ότι προορίζονται για ίδια χρήση. Σε περίπτωση υπέρβασης των ενδεικτικών ποσοτικών επιπέδων, ένα κράτος μέλος θεωρείται ότι έχει βάσιμους λόγους να υποπτεύεται ότι τα εμπορεύματα δεν προορίζονται για ίδια χρήση, εκτός εάν αποδεικνύεται το αντίθετο. Εάν δεν αποδεικνύεται ότι τα εμπορεύματα προορίζονται για ίδια χρήση, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος κατανάλωσης.

Σε συνέχεια των συμπερασμάτων του Συμβουλίου σχετικά με την έκθεση της Επιτροπής για την οδηγία 2008/118/EK του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2017, η Επιτροπή δρομολόγησε μελέτη για να αξιολογηθεί η εφαρμογή του άρθρου 32 (και του άρθρου 36, πωλήσεις εξ αποστάσεως), ιδίως για να αξιολογηθεί κατά πόσον οι διατάξεις αυτές εξακολουθούν να είναι κατάλληλες για τον επιδιωκόμενο σκοπό, ώστε να επιτυγχάνεται ισορροπία μεταξύ του στόχου των δημόσιων εσόδων και της προστασίας της υγείας.»
